

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 980 Ngày: 20 tháng 4 năm 2014

Dấn Thân

*Dấn thân tận độ giải ưu sầu
Trí ý phân minh hợp chung tàu
Tiến hoá không ngừng trong thức giác
Quân bình thanh tịnh rõ đuôi đầu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1/07/2004 đến 07/7/2004

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Dục vọng là sanh lý tại sao khổ?
- 2) Dục vọng có tiêu hao hay không?
- 3) Dục vọng là cái gì?
- 4) Dâm tánh là sao?
- 5) Ích kỷ là sao?
- 6) Động loạn là sao?
- 7) Uất khí có thể tạo mất trật tự hay không?

<p>1) Atlantic City 01-07-04 1:50AM <i>Hỏi: Dục vọng là sanh lý tại sao khổ?</i></p> <p>Đáp: Thừa dục vọng quá độ tạo cho con người yếu</p> <p>Kệ: <i>Dục vọng tham lam làm yếu thân Tu thân tự đạt sự quân bình Thương yêu tha thứ tự mình mình Quý tướng Trời cao chiếu độ mình</i></p>	<p>2) Atlantic City 02-07-04 9:30AM <i>Hỏi: Dục vọng có tiêu hao hay không?</i></p> <p>Đáp: Thừa dục vọng rất tiêu hao và mất trật tự</p> <p>Kệ: <i>Khó tu khó tiến trí mê làm Dục vọng tiêu hao khí chẳng yên Tạo mê tâm trí khó truy tâm Bất chấp Trời cao tự hại thân</i></p>
<p>3) Atlantic City 03-07-04 7:00AM <i>Hỏi: Dục vọng là cái gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa dục vọng là muốn đủ thứ</p> <p>Kệ: <i>Triền miên hưởng dục tâm thân sầu Tham lam ích kỷ thành tánh xấu Dâm tánh tiêu hao thân mệt mỏi Thân tâm bất ổn gieo buồn rầu</i></p>	<p>4) Wyndham 04-07-04 3:35AM <i>Hỏi: Dâm tánh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa, dâm tánh tạo động và tham lam ích kỷ</p> <p>Kệ: <i>Ý mê tâm động muốn hôn mê Khổ tâm cực trí loạn muôn bề Ích kỷ tham lam nên loạn động Sanh lý hình thành động loạn ghê</i></p>
<p>5) Wyndham 05-07-04 4:50AM <i>Hỏi: Ích kỷ là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa ích kỷ là lợi cho chính mình mà thôi</p> <p>Kệ: <i>Ích kỷ tham lam lợi chính mình Phân hơn đạt lợi tự làm thịnh Qui nguyên thiên giác cho thân mình Tự cứu thực hành tự giác mình</i></p>	<p>6) Wyndham 06-07-04 5:42AM <i>Hỏi: Động loạn là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa động loạn là hoàn toàn mất trật tự</p> <p>Kệ: <i>Khó khổ do tâm vẫn lòng vòng Hạ tầng công tác giải không thông Tham dâm động loạn muôn chiều khổ Hạnh đức không trồng khó tiến tông</i></p>
<p>7) Atlantic City 07-07-04 3:06AM <i>Hỏi: Uất khí có thể tạo mất trật tự hay không?</i></p> <p>Đáp: Thừa uất khí lúc nào cũng tạo động</p> <p>Kệ: <i>Uất khí bất an tạo khó hòa Tự mình thức giác tự phân qua Đường đời đường đạo vẫn tương hòa Thanh điệu phân minh đường trí đạo</i></p>	

Cha ơi!

Quên Cha là chuyện thường tình
Nay con trực nhớ cảm mình khổ đau
Cha ơi ! Chon lý nhiệm màu
Đầu tàu đang chạy con nào có hay !
Tâm con thay đổi hằng ngày
Vì đời lôi cuốn vì say tình đời
Tưởng làm đắc chí tạm thời
Đâu dè chôn sống cuộc đời không hay
Tạo ra cái cảnh tứ thầy
Quên đi ruột thịt Cha đày thể sanh
Xác phàm nặng trước tướng thanh
Thị oai tác quái sở Khanh đủ điều
Tưởng mình chiếm được người yêu
Tưởng làm là đã đạt siêu hơn người
Lắm khi ngạo mạn chê cười
Tưởng mình trí thức người người u mê
Cảnh đời dạy dỗ muôn bề
Lòng tham không đáy bối bề trăm điều
Cha ơi ! Càng khổ càng yêu
Cha Trời sắp đặt để dìu tâm con
Cảnh đời đã sẵn đường mòn
Thích Ca thành đạo núi non cảm hòa
Jésus giữ lý của Cha
Đều là thọ khổ chan hòa tình thương
Động lòng con trẻ tạo gương
Hy sinh trọn kiếp vì thương muôn loài
Chẳng còn cố vị đua đòi
Khai thông đường đạo muôn loài đặng an
Hậu sanh chép sách luận bàn
Biết mình chậm trễ hai hàng lệ rơi !
Cảm mình thiên địa Cha Trời
Tinh vi sắp đặt dụng lời nhủ khuyên
Khuyên người làm lạc tục duyên
Duyên Trời duyên Phật duyên hiền trong tâm
Nam Mô hai chữ tự tâm
Bỏ đời qua đạo tái lâm cảnh Trời
Biết hồn biết vía đời đời
Chuyển xoay xoay chuyển hợp thời tiến thẳng
Chẳng còn tạo nghiệp khó khăn
Thân hình đi đứng cơ cần lo âu
Tự mình gieo lấy mối sầu
Có tâm không phát có đầu không minh
Đến già mới rõ thiên tình
Không răng ăn uống tâm linh sứt sè

Tóc thời bạc nhược tuyệt khoe
Mắt thời yếu ớt không che khó lường
Xem chi cũng phải có gương
Trí thời chậm lụt khó lường khó đo
Làm cha làm mẹ của kho
Tay chân run rẩy khó mò đến nơi
Biết mình là đã hết thời
Trời ban công tác đời đời giữ kho
Của tiền ôm giữ bo bo
Kiếp này ngu ngốc chẳng lo giúp người
Cha Trời chỉ biết mực cười
Sao con không nhớ lúc thời giáng lâm
Tay không con đến với tâm
Ngày nay động loạn lại tâm hơn thua
Yêu đời phá đạo quê mùa
Chê khen đủ thứ tranh đua đủ điều
Xe hơi cũng muốn có nhiều
Vòng vàng đeo nặng trở trêu cảnh đời
Còng tay cột cổ tâm thời
Đẹp thời không đẹp bị đời gạt thối
Chạy theo luận thuyết sang tôi
Màu xanh màu đỏ tạo ngôi bên ngoài
Làm sao sánh được nguyên loài
Vạn linh nguyên ý do Trời sáng ban
Tâm tu tạo đẹp thực hành
Nhớ Cha lại nhớ khí thanh chan hòa
Có không không có thật thà
Học bài vay trả tự hòa cảm thông
Thực hành mới rõ hóa công
Chon kinh vô tự trong lòng của con
Vui cười bàn bạc vương tròn
Qui nguyên một nắm một vòng khai tâm
Giải bày thắm thía tránh làm
Khuyên con tự bỏ chẳng tâm tham sân
Của thiên trả địa cán cân
Chẳng còn lường gạt lòng phân quân bình
Tay không đã đến một mình
Tự mình phán xét tự mình giải thông
Cha ơi ! Con nguyện cầu mong
Vinh quang tương ngộ tái tông quê Cha
Tình thương sống động chan hòa
Lệ rơi ! Mừng thức quý Cha muôn đời
Gắng tu con tiến hợp thời
Điễn thanh tràn ngập lập đời thượng ngươn

Thánh Thần Tiên Phật tạ ơn
Cộng đồng chơn điển chẳng sờn chẳng phai
Diệu thanh diệu lý thanh đài
Dạy hiền tiến hóa đời mài sửa tâm
Thực hành pháp lý nguyên âm
Cha ban tình đạo giải tâm u mê
Thương mình thương họ đề huề
Quán thông tự thức chẳng chê người nào
Hy sinh tật xấu bước vào
Con đường rộng lớn hợp màu đạo tâm
Cha ơi ! Chơn lý truy tầm
Lòng con thanh thản rõ thâm đường đi
Trở về thanh tịnh một khi
Tâm con sáng suốt hưởng thì vinh quang
Mến thương nhiều cảnh nhiều màn

Trầm luân tạo khổ có đàng chẳng đi
Tự mình gây hấn sân si
Khổ mà không biết chẳng thi chẳng hòa
Nặng tình nuôi dưỡng cái ta
Khó mà thành đạt khó mà khai thông
Luận đi xét lại hóa công
Ngày đêm chuyển hóa một lòng giải mê
Con tu con đặng trở về
Cùng Cha hợp tác giải mê cõi trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Nhớ Cha quý Mẹ tự lần thức tâm
Cha ơi ! Con vẫn thì thâm
Hứa cùng Trời Phật nguyện tâm về Cha
Tình thương quý hợp một nhà
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương.

Kính bái.
Lương Sĩ Hằng
Tasmania, 15-01-1986

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

ÔNG TÁM LÀ “00” (Duyên Kiếp Đương Hành-1983)

Còn khi không nói: Ồ! Tôi nhờ ông Tám tới giúp tôi. Không được! Ông Tám là ở mọi trạng thái, lúc nào các bạn cũng gặp ông Tám được hết, ông Tám ở ngay trong tim các bạn, ở mọi chỗ mọi nơi của các bạn đều có sự cảm ứng của ông Tám hết, nếu các bạn nghĩ tới ông Tám thấy chưa? Mọi nơi mọi lúc đều có sự cảm ứng của phần thanh điển; của bạn đã có thì thanh điển của bạn sau này sẽ góp cho Vô Vi. Mà Vô Vi là ông Tám, ông Tám là Vô Vi, là bạn là vậy, bạn cũng ở trong Vô Vi, thì giờ phút khắc nào bạn cũng gặp được, chớ không phải gặp kiến diện như vậy mà mới có giá trị. Nhưng mà khi các bạn thanh tịnh ý thức được thì ông Tám ở trước mắt, trong tim, ngoài tai, trong tai đều có ông Tám thì lúc đó bạn thấy chơn lý rõ ràng, thấy chưa ?

Còn nếu các bạn cho ông Tám là ngồi một cục vậy đó, chưa có được. Bởi vì ông Tám đã hòa đồng với khối thanh điển. Mà bạn có khối thanh điển, bạn vun bồi khối thanh điển bạn rồi thì bạn là ông Tám ở nơi nào cũng có ông Tám với bạn. Vô vi là ông Tám, hai số không hợp lại số tám, thấy rõ chưa, thì ở đâu lại không có ông Tám thấy không ?

Bạn đạo: Ráp hai số không thành số tám.

Thầy: Phải không? Nó không có khó. Cho nên bạn đừng có bận tâm cầu xin ông Trời này kia, lúc nào tôi muốn biết ông Tám cũng được. Không bao giờ tôi nói chuyện ra tiếng trong lỗ tai bạn nhưng mà bạn hiểu. Là tại sao? Tôi đưa cái sáng suốt cho bạn tự giải, tự đầu, không có khó khăn. Cái đó ma quỷ nó không có lợi dụng được. Tôi tu tới bây giờ xung quanh tôi ma quỷ nhiều lắm nhưng mà chúng nó không có lợi dụng được. Bởi vì cái vô thình vô sắc mà nó đâu có rờ được. Còn hữu thình hữu sắc thì nó còn ba xạo được. Còn vô thình vô sắc nó không làm gì được. Nói vậy là các bạn hiểu. Cái đó nó siêu lắm, siêu thượng thừa thấy không ? Cho nên, chúng ta tu để đi vô cái vô thình, vô sắc, không cần mong thấy ông Tám, không cần thấy

cái sự biến hóa gì trước mắt, không cần nghe nói. Nếu nghe nói cũng còn tà, mà thấy cũng còn tà thấy chưa ?

Bạn đi từ Long Xuyên lên bạn thấy biết bao nhiêu cảnh không? Nếu mà bạn nhớ hết mấy cái cảnh là cái đầu bạn nặng rồi, đầu có tiến hóa được. Nhưng mà bạn chỉ đi tới có một đích mà thôi thấy không ? Chuyện cái xung quanh chúng ta không cần biết. Mục đích là mình tự chủ. Cái gì biến hóa ra màu sắc, cái không động biến hóa ra màu sắc thấy chưa ? Cái động nó sẽ rớt. Anh đẹp rồi anh hết đẹp thấy chưa? Anh đỏ rồi anh hết đỏ thấy chưa? Anh xanh rồi anh hết xanh thấy chưa? Nhưng mà cái chủ nó còn là thanh điền, thanh điền là không động, không màu sắc, không hình hoại, không màu sắc, đó kêu bằng Vô Vi.

Vấn Đạo

---

1) Hỏi : *Tại sao có Luân Hồi?*

Đáp: Luân hồi là căn cứ theo Luật Nhân Quả. Mình ở đời mình hiền, biết thương mình, biết thương Cha Mẹ, biết thương đồng loại thì cái Nhân mình tốt, cái Quả mình sẽ tốt. Không có bị sa đọa mà làm ruồi muỗi khổ cực. Không có vụ đó. Vì tâm thức mình hướng thượng tự giải và tự thăng hoa. Ngày đêm như vậy sẽ thành ra một tập quán tốt, xây dựng cho chính mình và hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ. Thì chúng ta không còn bơ vơ nữa. Sống vui, lúc nào cũng sống vui hòa bình.

2) Hỏi : *Thưa, "tu là giải nghiệp" là như thế nào?*

Đáp Tu là giải nghiệp, bởi vì ý của các bạn muốn. Tôi bây giờ muốn chiếm cơ sở này thì phải lo cho cơ sở này, phải không? Tôi thích dâm dục tôi phải lo về dâm dục. Tôi ham ăn tôi phải lo về cái ăn, sau cái ăn tôi gạt hái những gì: Bệnh hoạn, trì trệ. Đó là nghiệp, mà cái nghiệp đó nó xoay. Nghiệp là gì? Là khổ. Nếu chúng ta không thấy khổ tức là chúng ta giải thoát được. Nếu chúng ta còn thấy khổ thì đó là nghiệp. Khi chúng ta biết sống trong khổ mà không còn khổ nữa mới kêu bằng giải nghiệp. Còn chưa sống trong khổ mà than khổ, sợ khổ, người đó vĩnh viễn có nghiệp vì ôm cái sợ mà thiếu Dũng. Tu này, con người phải bước qua điển giới mới thật sự có Dũng. Chưa bước qua điển giới, còn Sợ Mất và Mong Có, người đó vẫn có nghiệp, đời đời không tiến nổi. Người tu qua điển giới rồi, không sợ mất và luôn luôn có. Người đó mới thật sự giải nghiệp.

3) Hỏi : *Thưa Thầy, con người ta chết rồi sẽ đi về đâu?*

Đáp : Con người chết rồi sẽ trở về trình độ căn bản của họ. Cũng như trong Phật Giáo có nói: Nhân nào quả nấy. Khi chúng ta làm con người mà ý thức được điều tốt, điều lành, hiểu rõ luật Quân Bình trong sự tiến hóa thì sau khi hạ màn, dẹp cái thể xác này, sự tiến hóa tùy theo trình độ của chúng ta. Nhiều người có cơ hội trở lại làm con người, có cơ hội đi lên Thánh Giới, Tiên Giới, Phật Giới, và trở về Đấng Vô Cùng là Thượng Đế.

4) *Hỏi :Thưa Thầy, theo thông thường ở đời người ta nói sống thì phải tu. Xin Thầy cắt nghĩa tại sao sống thì phải tu?*

Đáp : Sống đương nhiên là phải tu. Dù không bằng lòng, chúng ta cũng phải bằng lòng khi giáng sanh xuống thế! Chúng ta đã khóc la vì bị giam hãm trong thể xác eo hẹp thì phải đi trong trật tự của thể xác đó. Thể xác liên hệ với cả vũ trụ hiện tại. Sự quang chiếu của vũ trụ hiện tại là chúng ta phải Tu. Nhờ sự tu bổ, sửa chữa, chấp nhận mà ngày nay chúng ta có được gia cang, được sanh sống, có mảnh áo tốt, có chiếc xe hơi để đi và có những thuận tiện hiện tại. Đó là người tu chứ

không phải vô chùa mới là tu.

5)Hỏi : *Tại sao pháp môn này còn gọi là pháp môn xuất hồn?*

Đáp : Xuất hồn, bởi vì pháp môn này cho chúng ta thấy rõ đừng nhầm lẫn Hồn với Xác là một. Người thế gian, khoa học hiện tại, chỉ biết xác không biết hồn. Hỏi tại sao đừng nhầm lẫn hồn với xác là một? Nếu hồn với xác là một thì trong nhà xác kêu nó phải đứng dậy đi hết rồi, đâu có nằm đó cho người ta đem đi chôn. Cái hồn riêng biệt với cái xác. Hồn là chủ của cái xác, mà hồn đi tới vô cùng tận, hòa tan trong cả căn khôn vũ trụ được, còn xác chỉ giới hạn mà thôi. Phải xuất hồn là trở về với sự sáng suốt vô cùng của chính mình, mới thấy rõ mình đi, và thấy rõ mình từ đâu đến đây và sẽ đi về đâu. Nó rõ ràng như vậy đó! Đừng quên Hồn của chúng ta là Sự Sáng Suốt Vô Cùng mà tự đem lại sự tâm tối và tự đọa lấy mình mà thôi. Các bạn phân tách, nếu xác với hồn là một thì tôi vô nhà xác kêu xác đứng dậy đi liền. Bây giờ tôi vô nhà xác, kêu xác không đứng dậy thì tôi khác biệt hơn xác ở chỗ nào? Là hồn tôi còn sống tại, hồn tôi đang học hỏi, học xong tôi phải đi, kêu bằng xuất hồn.

Hướng tâm cầu nguyện

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo: Trương Thị Quy, sinh ngày 20 tháng 06 năm 1948, mất lúc 7h20 ngày 18 tháng 3 âm lịch tại thôn 4, xã Phương Sơn, huyện Lục Nam, tỉnh Bắc Giang, được siêu thăng tịnh độ. Cảm ơn quý bạn đạo.
